

Одотюк І.В.

здобувач вищої освіти ступеня магістр ННІ
№3 НАВС

науковий керівник: **Мозоль В.В.**

старший науковий співробітник наукової
лабораторії з проблем забезпечення
публічної безпеки і порядку ННІ №3 НАВС,
к.ю.н.

**СКЛАДОВІ ВИРШЕННЯ КОНФЛІКТІВ З УЧАСНИКАМИ
МАСОВИХ АКЦІЙ ПРЕДСТАВНИКАМИ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

Враховуючи реалії сьогодення (високий відсоток недовіри населення до правоохоронних структур, стрімкий зріст злочинності, уповільнений період адаптації нових патрульних поліцейських до умов діяльності, тощо) потрібно зазначити, що діяльність патрульних поліцейських в сучасних умовах характеризується екстремальністю та конфліктністю. Тому, в період реформування, перед поліцією поставлено завдання вироблення методів і практики взаємодії та співробітництва з громадянами а також спільного створення атмосфери довіри на місцевому, регіональному і загальнодержавному рівнях.

Відповідно до статті 39 Конституції України громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, акції, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування. Забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення масових акцій покладається на підрозділи патрульної поліції Національної поліції України. Відповідно до п. 10 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейський вживає заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, в парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях [1].

В процесі спілкування з громадянами під час проведення масових акцій, враховуючи напруженість ситуації, патрульний повинен чітко дотримуватись певного алгоритму:

- говорити гучно, чітко, впевнено;
- стисло відповідати на відволікаючі запитання, не втрачаючи пильності;
- не вступати в дискусії;

– стежити за певним сектором, що охороняється, звертати увагу на можливих провокаторів;

– керувати ситуацією за вказівкою командира [2].

Як правило, у спілкуванні з громадянами, патрульний може визначити певні маніпуляції з боку особи (брехня, неповна передача інформації, перекручування фактів, посилення до авторитетів, аргумент до лестощів аргумент до жалощів і т.п.). В таких випадках патрульний конструює стратегію поведінки у спілкуванні з маніпулятором:

– шляхом певної послідовності питань встановити щирість співрозмовника;

– зосередитися на прояві відомих прийомів маніпуляції;

– усвідомити, що вами намагаються керувати у прихованій формі;

– для повного переконання у використанні співрозмовником маніпуляції «підіграти» йому, зробити вигляд повного сприйняття інформації;

– подякувати за розмову й виставити свої контраргументи («Дякую, але...») [3; с. 45].

Трапляються випадки, коли превентивні методи не дають бажаних результатів і патрульні вдаються до адміністративних затримань. Під час затримання особи за підозрою в учиненні адміністративного правопорушення їй зачитують такі її права:

«Вас затримано у зв'язку з учиненням адміністративного правопорушення.

Згідно з Конституцією України та чинним законодавством. Ви маєте право на захист. Ви маєте право захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника. Ви маєте право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання. Ви маєте право знати мотиви затримання.

Ви маєте право давати пояснення» [4].

Якщо виникають групові порушення громадського порядку, патрульний відразу:

– закликає учасників зібрання негайно припинити правопорушення та попереджає про можливе застосування сили та спеціальних засобів;

– дає команду нарядам негайно блокувати місце події, вимагає від учасників порушень їх припинення, попереджає про застосування сили та спеціальних засобів, а в разі невиконання вимог, із застосуванням спеціальних засобів ужити заходів щодо припинення групових порушень громадського порядку шляхом поділу натовпу на дрібні групи та їх розсіювання, відокремлення та затримання активних учасників;

– у разі неможливості припинення групових порушень наявними силами, викликати додаткові сили (резерв), продовжуючи блокувати територію,

випускаючи за її межі громадян, які знаходилися там випадково, затримуючи підозрілих осіб;

– у ситуаціях, коли негайне їх затримання неможливе або небажане, обмежитися встановленням їх особи для наступного затримання [3; с. 98].

Як висновок, потрібно зазначити, що уникнути конфліктів в діяльності патрульних поліцейських не можливо. Ми спробували проаналізувати основні алгоритми вирішення конфліктних ситуацій та визначити чіткі дії патрульних поліцейських при порушенні публічної безпеки і порядку громадянами.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015р. № 580 – VIII
2. Сутність конфлікту та його характерні риси [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.studfiles.ru/preview/4617590/page:3/>
3. Довідник працівника міліції [Текст] / [Бадьора С.М., Беліх О.Г., Братель С.Г. та ін.]; за заг. ред. В.В. Коваленка. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. – 208с.
4. Грицай К. Аби бути зразком чемності та культури. [Електронний ресурс] / Г.Грицай // електронне видання. – Електронні дані. – [Рідне Прибужжя, 2011]. – № 7. – Режим доступу: <http://www.rp.mk.ua/2011/01/abi-buti-zrazkom-chemnosti-ta-kulturi/> – Назва з екрана.